

Eu sînt al lui Pavel

Eu sînt al lui Pavel, oricine să știe,
Căci eu sînt aşa ca și el, cărturar.
Eu sînt a lui Apolo, cu gingăsie,
Iar eu al lui Chifa, ca el sînt pescar.
Aşa se-mpărtîră pe-atunci ucenicii,
La fel ca și astăzi, în grupuri mereu.
Dar Pavel le spune: nici Chifa, nici Saul,
Nici Apolo, numai Isus Dumnezeu.

Cor:

Fraților fugiți de dezbinare,
În unire sfîntă să trăim.
În credință și în ascultare,
În iubire toți să ne unim.

Acel care udă, acel ce sădește,
Acei ce lucrează, cu Domnu-s părtași.
Căci Domnu-I Acela ce face să crească
Și grîul și frații, ai Lui copilași.
Și Petru și Pavel, și Apolo, frate,
Ei sînt doar apostoli, Isus ne-a-nfrâtit.
Căci Domnul ne iartă a noastre păcate,
Cu sîngele Mielului ne-a curățit.

Vrăjmașul aduce mereu tulburare,
Ca frații să fie mereu dezbinăți.
Dar Domnul ne cheamă la o adunare,
În Duhul iubirii să fim toți legați.
Căci numele cultului nu mîntuiește,
Doar fapta, credința în Isus Christos.
Aceasta ne leagă pe toți, ne unește,
Aceasta înseamnă să fii credincios.

Dar oamenii caută din nou separare;
"Să mergem cu Apolo cel înfocat,
Să mergem cu Petru căci el e mai mare,
Căci cheile sfinte Isus i le-a dat."
"Cu Pavel să mergem, cu el mai departe"
Grăiesc fariseii acei mai școlați.
Căci Pavel se știe, avea multă carte;
Aşa îi separă mîndria pe frați.

Dar Domnul dorește o turmă să fie,
Si fi-va aceasta cu adevărat.
În ziua cînd Domnul din nou o să vie,
Căci El e Păstorul cel bun, minunat.

Amin